

Broderi med en släng av anarki

Vilken är din bild av broderi? En gissning är att det handlar om gamla gummor som skapar mönster av visdomsord i stil med "Å nu ä' ja' så hjärtans gla', för ja' har fått den ja' vill ha", allt enligt en mall ur Allers. Men det finns dem som går utanför mallarna. Rejält. Konstnären Ulrika Erdes, 24, är en av dem.

Grönt är skönt. Det tycker i alla fall Jennifer Lindfors vars broderi syns här.

Piffiga stygn. Johanna Stenberg, Josefine Norling, Jennifer Lindfors och Shanelle Normark har piffat upp en soffa med broderier under ledning av Ulrika Erdes.

Hon deltar i den pågående utställningen "Nail it" i Konsthallen på Nordanå, och besökte i måndags lokalen för att hålla workshops i hennes något annorlunda applicering av broderier med skolungdomar.

- Länstrafiken i Kalmar tycker att det är jätteroligt, men i Skåne är de sura på mig, säger Ulrika.

Nu undrar du kanske hur en broderare kan dra på sig länstrafiken i Skånes ilska? Tja, genom att utan tillåtelse brodera små hjärtan eller djur eller budskap som "hej" och "kram" på bussarnas stolar uppnår man tydligen det resultatet.

Hon kan på ett sätt sympatisera med dem, på ett sätt inte.

- Det finns ingen lag som säger att det är förbjudet och jag tycker att de reagerar på fel saker. Någon har sagt att det är brandfarligt, men det är lustigt att det inte är brandfarligt i Kalmar. Hur som helst kan jag tänka mig att använda brandsäker tråd om det behövs.

Ulrika tror snarare att de som kritiserar stör sig på att det är ett kvinnligt hantverk som kommer in i det offentliga rummet – en manlig miljö, enligt Ulrika.

Och det är till det offentliga rummet hon begränsar sin konst.

- Det är vårt gemensamma vardagsrum. Jag vill skapa en kontrast mot alla destruktiva uttryck vi utsätts för. Det här är mitt sätt att respektera och hedra det offentliga rummet.

Men om man ser till graffiti, som ändå får ses som jämförbart. Fastighetsägare och många ur allmänheten blir förtvivlade över tags på k-märkta hus, exempelvis. Hur ser du på det?

- De som gör tags på k-märkta hus är inte respekterade inom graffitikretsar. Det är destruktivt. Jag säger inte att det jag gör är rätt eller fel, men jag vill lämna ett leende på läpparna till den som ser det och någonstans kanske det väcker frågor om vad vi vill ha det offentliga rummet till, säger Ulrika och fortsätter:

- En del säger: "Men tänk om alla gjorde så?" Ja men tänk! Tänk om alla tog hand om vårt offentliga rum och försökte göra det fint!

I måndags skedde det i kontrollerade former med bland andra eleverna i 7a från Kågeskolan. Dagen var en del i något som heter "Skapande skola" – en återkommande nationell satsning för högstadieskolor vars syfte är att integrera kulturella och konstnärliga uttryck i skolans arbete.

Eleverna hade tagit med sig stolsryggar från skolan på vilka de fick brodera personliga saker efter tycke och smak. Så länge det var positivt, vill säga.

- Jag satt med eleverna och pratade. De frågade varför jag inte broderade "kuk"? För att jag inte tror att det skulle upplevas som något positivt. Men om någon lyckas övertala mig om att det är det så, ändrar jag mig. Hittills har ingen lyckats, säger Ulrika.

Med sig hade eleverna textilläraren, Eva Johansson.

Vad skulle du säga om du kom till Kågeskolan i morgon och sofforna där hade blivit broderade?

- Jag skulle inte säga någonting, men andra kanske skulle göra det.

Skulle du någonsin kunna göra det?

- Ska jag vara ärlig är jag sugen på det ända sedan jag läste om att Elsa Agélii broderade på gardiner på tåg, säger Eva Johansson.

Om eleverna kommer att vidareutveckla sina broderiförmågor är däremot mer tveksamt. Malika Kazbekova säger att hon skulle kunna göra det, medan Ludde Nygren är skeptisk.

- Det tar för lång tid, säger han.

- Det tar tre minuter för mig att brodera ett hjärta, säger Ulrika Erdes.

- Ja, men du är ju super professional, säger Ludde.

Utställningen "Nail it" pågår till 19 oktober.

Per Strömbro

per.strombro@norrnan.se

telefon 0910-57 796